

et senere Tidspunkt under Forhandlingerne udtalte, at Lovforslaget af 17. Februar, det af Regeringen oprindeligt i Folketinget fremsatte Lovforslag, der giver Udtryk for Ministeriets Program, ikke indeholder noget Brud med de bestaaende Rammer; der var ganske sikkert efter det ærede Medlems Opfattelse en Mulighed for med blot nogenlunde god Villie fra Ministeriets Side at skaffe Tilslutning ogsaa fra Socialdemokraterne til dette Lovforslag. Det var det, den ærede Ordfører udtalte, og jeg svarede derpaa, at til en saadan Forhandling var jeg rede. Nu er det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds jo paa det rene med, at han har været ude af Stand til — det har maaske heller aldrig været hans Mening at sætte noget ind paa Sagen — at føre Socialdemokratiet ind i den tilbudte Forhandling. Det ærede Medlem siger nu, at der var stillet i Udsigt fra Ministerens Side, at man kunde komme bort fra det nye, som Lovforslaget indfører, men det ærede Medlem følger til, at dertil har Ministeren ikke haft Kræfter, og derfor er han kommet i et Modsetningsforhold til sit Parti, hvad det ærede Medlem i høj Grad beklager, idet det jo altid er uheldigt, siger han, at Løfter afgives, som ikke kan indfries, og det er ganske særlig beklageligt, naar det er en Minister, der afgiver saadanne Løfter overfor et af Rigsdagens Ting.

Se, alt dette, som det ærede Medlem her har udtalt, kommer ikke ret dybt inde fra hos det ærede Medlem, men er et Forsøg paa straks at føre den Krig, som han ved vil blive ham paanødt, ind i Fjendens Land. Thi Forholdet er jo dette, at jeg intet Øjeblik har afgivet Løfte om, at man kunde komme bort fra det i Folketinget i Lovforslaget indførte; hvad jeg har givet Løfte om, er en Forhandling indenfor Rammerne af det Lovforslag, jeg oprindeligt fremsatte i Folketinget. Og hvad skulde da Formaalet med en saadan Forhandling være? Det ærede Medlem maa være mere naiv, end et Medlem af dette høje Ting har Lov til at være, hvis han et Øjeblik har kunnet tænke sig Muligheden af, at man kunde kassere Hensynet til alle andre Partier for at komme overens med Socialdemokratiet. Saaledes har det ærede Medlem aldrig kunnet opfatte mit Tilsagn. Nej, Metoden maatte selvsagt være den, at Socialdemokratiet gled ind i en Forhandling indenfor Rammen af det oprindelige Lovforslag med det Formaal for Øje sammen med andre Partier at medvirke til, at vi kunde bøje os mod hinanden, saaledes at Enighed kunde opnaas indenfor denne Ramme, og hvad her-

med menes, har jeg angivet under første Behandling. Formaalet maatte selvfølgelig være, at Socialdemokratiet søgte at faa saadanne Bestemmelser ind, som man ansaa for nødvendige, og at andre gjorde det samme under Forudsætning af, at man bøiede sig mod hinanden og altsaa fandt sig i at tage det, som man maatte anse for det næstbedste, hvis man ikke kunde naa det bedste. Dette maatte ogsaa være Indholdet af det Tilbud, som det ærede Medlem — jeg gik ud fra, det skete paa hans Partis Vegne — gjorde her ved første Behandling, hvis der overhovedet skulde være nogen Mening deri. Jeg gik virkelig ud fra, at den ærede socialdemokratiske Ordførers Udtalelser ikke var det rene Mundsvejr, og derfor tog jeg straks fat paa at sætte denne Forhandling i Gang ved at udarbejde en Række Ændringsforslag til Lovforslaget, der paa en Række Punkter søgte at imødekomme den Kritik, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds havde rettet mod det ved første Behandling. Da jeg havde formet en Række saadanne Ændringsforslag, gik jeg til Samraad med Udvalget, og dér udtalte jeg, at for at faa begyndt paa den Forhandling, som var stillet i Udsigt, og som muligvis kunde føre til en Overenskomst, saa indbragte jeg nu disse Forslag, om hvilke jeg udtalte, at jeg gik ud fra, de paa alle Punkter var Udtryk for, hvad man fra socialdemokratisk Side først og fremmest kunde ønske ændret, idet man stærkt havde kritiseret disse Punkter ved Sagens første Behandling. Jeg betonedede, at det ikke var Ændringsforslag, som jeg ønskede at stille, men Forslag, som jeg henstillede til Overvejelse for derigennem at bidrage til, at Enighed om denne Lovgivning kunde opnaas, og jeg føjede udtrykkelig til, at jeg imødesaa Ændringsforslag fra socialdemokratisk Side, om hvilke jeg naturligvis var rede til at optage en Forhandling.

Det var *min* Indsats til Indfrielse af det Løfte om Forhandlingsvillie, som jeg havde afgivet i Tilknytning til det citerede Tilsagn fra det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds. Men hvad var saa det ærede Medlems Bidrag? Ja, han mødte fuldstændig blank! Hvad Ideer om en socialdemokratisk Indsats til Løsning af denne Sag angaar, mødte det ærede Medlem lige saa nøgen, som han er kommet til Verden; han var overhovedet ude af Stand til i nogen som helst Henseende at give Udtryk i Forslags Form for det Tilsagn om socialdemokratisk Forhandling, som han havde givet her ved første Behandling. Hvad var det nemlig, det ærede Medlem